

ضربانگ

«دال» با «گذر اردیبهشت» می‌آید
گروه دال و آلبوم «گذر اردیبهشت»

● **شرق:** آلبوم «گذر اردیبهشت» اولین آلبوم رسمی گروه دال است که نشر و پخش جوان آن را پس از دو سال و تا آخر اردیبهشت به بازار موسیقی روانه می‌کند. هم‌نشینی سازهای کلاسیک همچون پیانو و ویلن‌سل در کنار پرکاشن‌ها و کوبه‌ای‌های متفاوت و جدیدی همچون هنگ درام، فضایی خوش‌رنگ برای این آلبوم ایجاد کرده است. ساز بالابان هم نقش ایجاد فضای شرقی در این آلبوم را برعهده داشته است. نوع خوانش و آواز این کار براساس تحریرهای موسیقی سنتی ایرانی است و به‌طورکلی تمام آلبوم به صورت آکوستیک تنظیم شده و نسخه نهایی آن به شکل آنالوگ روی سی‌دی منتقل شده است. ضرباهنگ‌های متوسط و عدم تغییر در گام و همچنین پرهیز از آشنایی‌زدایی در روند ملودی قطعات باعث ایجاد فضایی گرم و نوستالژیک در این آلبوم شده است. هیچ‌یک از ترانه‌های آلبوم به صورت انتخابی نیست و غزل مهدوی که از اعضای اصلی گروه محسوب می‌شود، تمامی ترانه‌ها را به تناسب نیاز و رنگ‌آمیزی این آلبوم نوشته است. درمجموع آلبوم «گذر اردیبهشت» را می‌توان یک آلبوم کاملاً رمانتیک و عاشقانه دانست که مخاطبان زیادی را جذب خود می‌کند. این آلبوم شامل ۱۰ قطعه است که هفت قطعه با کلام و سه قطعه بی‌کلام را دربر می‌گیرد. اعضا و نوازندگانی که در این آلبوم همکاری داشته‌اند عبارتند از: یزدان بهمنی (نوازنده سازهای کوبه‌ای)، آرش سرانی‌آذر (نوازنده دودوک و بالابان)، میلاد سعدی (نوازنده سازهای کوبه‌ای)، شایان شکرانی (نوازنده پیانو)، مهرداد عالمی (نوازنده ویلن‌سل) و امین هدایتی (خواننده). غزل مهدوی نیز شاعر و ترانه‌سرای گروه دال است. داریوش آذر (گروه پالت) نیز به صورت خواننده میهمان در یکی از قطعات حضور داشته است.

شرق: دوستان و اهالی هنر برای ششمین سال وارد یکی از قدیمی‌ترین گالری‌های تهران می‌شوند. معصومه سیحون نیست، آنها هم می‌دانند اما تابلوهای روی دیوار، روایت او را از جهانی که داشته بازگو می‌کند. عصر روز گذشته، ۲۴ اردیبهشت ششمین یادبود معصومه سیحون در قالب نمایشگاهی در گالری‌ای که او سال‌ها مدیریتش بود، برگزار شد. منیر نوشین که بعد از ازدواج با هوشنگ سیحون، معمار شناخته شده ایرانی با نام معصومه سیحون شناخته می‌شد، در سال ۱۳۱۳ در رشت به دنیا آمد و در رشته نقاشی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد. او علاوه بر نقاشی، در سال ۱۳۴۵ که فضاهای محدودی در تهران برای نمایش آثار وجود داشت، گالری سیحون را تأسیس کرد تا استمرار فعالیت این گالری، آن را به یکی از قدیمی‌ترین گالری‌های تهران تبدیل کند. او در این گالری، نمایشگاه‌هایی از هنرمندانی را برگزار کرد که بسیاری از آنها نقش مؤثری در جریان هنرهای تجسمی ایران داشتند. او علاوه بر حمایت از جوان‌هایی که هنوز نام و شهرتی برای خود دست‌و‌

رقابت برای تصاحب «نخل طلا» آغاز شد

«کن» در محاصره دوربین‌ها

امیر گنجوی، خبرنگار «شرق» در کن: از هفته‌های قبل انتشار اخباری درباره احتمال حمله داعش به جشنواره سبب شده که شهر کن وضعیت امنیتی بالایی به خود بگیرد. در خبرها آمده بود که گروه داعش تهدید کرده با برج ایفل یا محل برگزاری جشنواره را مورد حمله قرار خواهد داد. در چنین فضایی جشنواره با فیلم «کافه سوسائتی» از وودی آلن شروع شد. فیلم کافه سوسائتی نسبت به کار سال گذشته وودی آلن که در کن پخش شد، پخته‌تر و جمع‌وجورتر است و بهتر می‌توان با آن ارتباط برقرار کرد. فیلم به ماجراهای دهه ۳۰ هالیوود آمریکا نگاه می‌کند و از رؤیاهای جوان‌هایی می‌گوید که با کلی امید و آرزو برای بازیگر شدن به هالیوود می‌آمدند. اما در بخش رسمی، کریستن پیو، کارگردان متبحر رومانیایی، با فیلم سیرانودا جشنواره را افتتاح کرد. از اسم فیلم واضح است که کارگردان در پی تلنگرزدن به تفکر تماشاگران است.اما پیچیدگی در کار آخر آلن گبرودی به اوج خود رسیده. فیلم «عمودی باشی» جایی را برای تفکر منطقی باز گذاشته. فیلم مملو است از داستان‌ها و کاراکترهای عجیب‌وغریب و رفتارهایی که برای آنها نمی‌توان هیچ دلیل منطقی‌ای را ذکر کرد. فرم میزانشن تا حد زیادی به فضای کاری فیلم‌سازی میماند «برونو

#آرمانخواهی #عقلانیت #روشنگری

در ششمین سال درگذشت بانوی گالری‌دار

تابلوهای «سیحون» روی دیوار رفتند

نکرده بودند، بستری برای فروش آثار هنری نیز فراهم کرد همچنان که سهراب سپهری، حسین زنده‌رودی، رضا مافی، مسعود عربشاهی، صادق تبرزی، علیرضا اسپهبد و... برای اولین‌بار آثارشان را در این گالری نمایش دادند. گالری او اگر چه فضای کوچکی برای نمایش آثار داشت، هنوز هم در بسیاری از روزهای جمعه که موعِد افتتاح یک نمایشگاه است، شلوغ می‌شود و جمعیت بازدیدکننده در داخل کوچه چهارم خیابان وزرا با هم خوش‌ویش می‌کنند. جمعه گذشته نیز یکی دیگر از همین افتتاحیه‌ها بود، با این تفاوت که این‌بار حاضران برای معصومه سیحون دور هم جمع شده بودند. ۳۱ اردیبهشت ۸۹ سالروز درگذشت این نقاش

و گالری‌دار است که امسال هم ششمین یادبود او همچون روال سال‌های قبل با برپایی یک نمایشگاه برگزار شد. در سال‌های گذشته معمولاً نمایشگاه‌های گروهی با موضوعی مشخص به مناسبت این یادبود برگزار می‌شد اما در نمایشگاه امسال، نقاشی‌هایی از سیحون روی دیوار رفته است. نادر سیحون، فرزند این نقاش که بعد از درگذشت مادرش، مدیریت گالری را برعهده گرفته است، در مورد این نمایشگاه به «شرق» گفت: «در چند سال گذشته که نمایشگاه‌هایی هم‌زمان با مراسم یادبود مادرم برگزار می‌کردیم، با این سؤال مواجه بودیم که چرا آثار خود او را به نمایش نمی‌گذاریم؟ به همین دلیل امسال تصمیم گرفتیم حدود ۱۵ نقاشی

معصومه سیحون را نمایش دهیم». بخشی از آثار معصومه سیحون در گذشته به فروش رفته و اکنون تعدادی از آنها نزد خانواده این نقاش باقی مانده است که منتخبی از دوره‌های مختلف کاری او در این نمایشگاه در معرض دید عموم قرار گرفته است. همچنین بیشترین تابلوهای این نمایشگاه مربوط به آخرین نمایشگاه او با عنوان «مرثیه‌ای برای خودم» است که در سال ۸۱ در گالری سیحون برگزار شد. نادر سیحون در مورد تصمیم برای نمایش دائمی آثار مادرش گفت: «اتفاق چنین قصدی داریم. برای دریافت مجوز بنیاد سیحون اقدام کرده‌ایم و منتظر پاسخ مسئولان هستیم. به محض دریافت مجوز، در مورد اینکه بنیاد چه فعالیت‌هایی داشته باشد، برنامه‌ریزی می‌کنیم که برگزاری نمایشگاه، بزرگداشت و پخش فیلم از هنرمندان از جمله اهدافمان است.» نمایشگاه نقاشی‌های معصومه سیحون تا ۱۲ خرداد همه روز به جز دوشنبه‌ها از ساعت ۱۱ تا ۱۹ در گالری سیحون به نشانی آدرس خیابان وزرا، کوچه چهارم، شماره ۱۱ برگزار می‌شود.

«گنجایون شهابی» یکی از داوطلبان بخش اصلی جشنواره کن

بعد از ۵۰ دقیقه تأخیر، نمایش «رؤیای شبرین» آغاز شد. داستان فیلم بیننده را یاد «مادر من» مورتی می‌اندازد. فیلم پیرامون ترومای ازدست‌دادن مادر است و اینکه چگونه چنین تجربه‌ای بر زندگی یک فرد اثرات دردناکی می‌گذارد. فیلم براساس کتاب معروف ایتالیایی ساخته شده و از بخش‌های جذابی برخوردار است، هرچند فاقد یک‌دستی کامل است و بخش‌هایی از کار خسته‌کننده و اضافی به نظر می‌رسد. «هیولای پول» به کارگردانی جودی فاستر از دیگر فیلم‌هایی بود که پنجشنبه در بخش خارج از مسابقه روی پرده رفت. فاستر به‌همراه جرج کلونی و جولیا رابرتز پس از نمایش فیلمش در کنفرانس خبری شرکت کرد و درباره غیبت کارگردانان

زن در بدنه اصلی هالیوود، سابقه ۵۰ ساله خود در سینما و... صحبت کرد. در این کنفرانس خبری، جرج کلونی یک‌بار دیگر از نامزدی دونالد ترامپ انتقاد کرد و گفت: «قرار نیست ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا شود چون هیچ‌کس ترس نمی‌تواند کشور ما را پیش ببرد». در این بخش از کنفرانس، خبرنگاری ایرانی از فاستر پرسید آیا رابرتز و کلونی چیز خاصی به نقش‌هایشان اضافه کرده‌اند، مثلاً وقتی به آقای کلونی نگاه می‌کنیم تصویری از یک رئیس‌جمهور آینده را می‌بینیم. کلونی به‌جای فاستر با شوخ‌طبعی به این خبرنگار جواب داد: پرسیدین این سؤال از طرف جوانی از ایران، معنای بسیاری دارد.

«گالری دستان ۲» میزبانی کرد

نمایش قرآن ابن بواب، با تصاویر «زنده‌رودی»

هزار سال، هنوز هم تأثیر خود بر هنر خوش‌نویسی و حتی خطوط چاپی عربی و فارسی را حفظ کرده‌اند. قرآن ابن‌بواب این مجموعه، یک نسخه کامل است که در سال ۳۹۱ هجری قمری (۱۰۰۱ میلادی) کتابت شده است. این نسخه از روی نسخه موجود در مجموعه موزه چستربیتی (دوبلین، ایرلند) کپی شده است. جلدهای اول و دوم، که در جعبه‌های جداگانه قرار گرفته‌اند، شامل ترجمه قرآن به زبان فرانسه (ژان گروژان) و یک متن پژوهشی از محقق اسلامی و جامعه‌شناس فرانسوی، ژاک برک، هستند. یک جعبه جداگانه شامل مجلدهای دیگر نیز بخش دیگری از این مجموعه است: چاپی دقیق از نسخه خطی مشهور ابن‌بواب، کتابچه‌ای حاوی پژوهشی مفصل از دی.اس.رایس و جعبه‌ای شامل چاپ‌های سیلک‌سکرین زنده‌رودی و چند اثر سیلک دیگر از نشانه‌های طراحی‌شده توسط طراح سوئیس، آدریان فروتیکر. آثار زنده‌روی شامل ۲۰ چاپ سیلک‌سکرین امضاشده، ۱۳ چاپ تک‌رنگ فاقد امضا و دو سری چاپ ۲۱‌برگی که هرکدام مراحل چاپ یک اثر متفاوت را نمایش می‌دهند، هستند. همچنین، هفت چاپ سیلک‌سکرین فاقد امضا از نشانه‌های طراحی‌شده توسط فروتیکر نیز در این جعبه قرار دارند. این مجموعه به‌دلیل همکاری چند نویسنده، هنرمند، طراح و تیم ماهر چاپ و صحافی، روی متنی بنیادی، به‌عنوان نماینده کتب هنری فرانسه در «سال جهانی کتاب (۱۹۷۲)» به «یونسکو» ارائه شد. این نمایشگاه تا پایان اردیبهشت در گالری دستان ۲ واقع در خیابان فرشته، پلاک دو بریاست.

شرق: هنر تجسمی ایران، این روزها میزبان رویدادی مهم است. قرآن تاریخی «ابن‌بواب» در گالری دستان ۲ به نمایش گذاشته شده است. قرآن نمایش‌داده‌شده در این نمایشگاه که در سال ۱۹۷۰ توسط «کلپ کتاب پاریس»، با سردبیری فیلیپ لوباد، در نسخه‌های محدود شماره‌دار منتشر شده، نسخه‌ای منحصر‌به‌فرد با ابعاد مختلف تاریخی، هنری و پژوهشی محسوب می‌شود. این مجموعه چهارجلدی شامل ترجمه‌ای از قرآن به زبان فرانسه، برگردان شاعر فرانسوی، ژان گروژان (۲۰۰۶-۱۹۱۲)، حاوی آثار سیلک‌سکرین زنده‌رودی، یک نسخه کپی عین‌به‌عین از قرآن مشهور ابن‌بواب، شرحی از دی.اس.رایس (۱۹۶۲-۱۹۱۳)، پژوهشی از ژاک برک (۱۹۹۵-۱۹۱۰) و یک کتابچه صحافی‌نشده از آثار سیلک‌سکرین زنده‌رودی و نشانه‌های طراحی‌شده توسط آدریان فروتیکر (۲۰۱۵-۱۹۲۸) است. شارل حسین زنده‌رودی (م. ۱۳۱۶، تهران)، یکی از هنرمندان مکتب «سقاخانه» و از تأثیرگذارترین نقاشان معاصر ایرانی است. آثار متعددی از حدود شش دهه فعالیت هنری او در موزه‌های مشهوری همچون موزه هنر مدرن (MoMA) در نیویورک، مرکز ژرژمپیدو در پاریس، موزه بریتانیا در لندن، موزه هنر مدرن پاریس، موزه هنرهای معاصر تهران و ... نگهداری می‌شوند. ابوالحسن علی بن‌هلال بن‌عبدالعزیز (درگذشته ۱۰۲۲ یا ۱۰۳۱ میلادی در بغداد)، ملقب به «ابن بواب» یکی از مشهورترین هنرمندان خوش‌نویس در تمدن اسلامی بوده است. نوآوری‌ها و قواعد تازه‌ای که او در انواع مختلف خط به‌وجود آورد، با گذشت چیزی حدود

پرده‌خانه

بازسازی خاطره‌ای گمشده

فرزانه ابراهیم‌زاده

● «پیش از آنکه خنجر در سینه‌اش بنشانم، برایم نوشته بود: ترا من دوست می‌دارم و از این دوست‌داشتن گریزی و گریزی نیست چراکه تو، به من، دوست‌داشتن را آموختی...» پژوهشی ژرف و سترگ و نو...

در اینکه فیلم «ازدها وارد می‌شود»، ساخته مانی حقیقی اثری سینمایی است، شکی وجود ندارد. او با دقتی تمام همه جزئیات سینمایی را در این اثر رعایت کرده است و سعی کرده تا فیلمی را بسازد که ساختارها و قالب‌های سینمایی را در هم بشکند. اشتباه نشود قرار نیست با یک نقد سینمایی در مورد این فیلم سینمایی روبه‌رو باشید. آنچه پیش‌روی شماست، اتفاقی است که تنها در یک سکانس چنددقیقه‌ای این فیلم رخ داده است. در نیمه فیلم، آنجایی که سه قهرمان فیلم یعنی بابک حقیقی، کیوان حداد و بهنام شکوهی در قسم گم می‌شوند فیلم به تهران بازمی‌گردد و در ادامه مسیر مستندگونه، به سه‌سال بعد می‌رسد که بازیگر زن فیلم - با بازی کیانا تاجمل- در صحنه‌ای از تئاتر بازی می‌کند؛ تئاتری که بی‌تردید یکی از مهم‌ترین آثار نمایش ۵۰ساله تاریخ معاصر است. بله درست متوجه شدید منظور صحنه بازسازی نمایش «پژوهشی ژرف و سترگ و نو در سنگواره‌های دوره بیست‌وپنجم زمین‌شناسی یا چهاردهم، بیستم و غیره فرقی نمی‌کند»، نوشته عباس نعلبندیان با کارگردانی آربی آوانسیان است. نمایشی که عباس نعلبندیان که هفته آینده، جمعه یعنی اول خرداد بیست‌وششمین سالروز درگذشت است، در ۲۱سالگی آن را نوشت و در اولین مسابقه نمایش‌نامه‌نویسی سازمان جشن و هنر مقام دوم را کسب کرد و امکان اجرای آن را روی صحنه در کارگاه نمایش با بازی بازیگران شناخته‌شده‌ای چون پرویز پورحسینی، اسماعیل محرابی و فرهاد مجدآبادی برایش فراهم آورد. از ابتدای حضور جدی سینما در فرهنگ و هنر به دلیل جنس همیشه نزدیک‌ترین روابط را با تئاتر داشته است. در بسیاری از سکانس‌های سینمایی نیز برگرفته از لحظه‌های سینمایی است. در بسیاری از آثار سینمایی نیز صحنه‌های تئاتری زیادی بازسازی شده است. اما کمتر اثری یک صحنه از نمایش چنین معروفی را همان‌گونه که در اصل اثر بوده است برای پیشبرد اثر بازسازی کرده است. نکته قابل‌توجه درباره این نمایش و این بازسازی شاید این باشد که جدا از اینکه این نمایش درست در سال‌هایی به صحنه رفته است که موج نو سینما با آثار کارگردانی چون فریدون کله و سهراب شهیدثالث و ابراهیم گلستان - که این فیلم بسیار وامدار دو فیلم او و البته نام و خاطرات به‌جای‌مانده از او هم هست- به وجود آمد و در این تحول با راه‌اندازی کارگاه نمایش به تئاتر هم رسید و کارگردانی چون آربی آوانسیان و عباس نعلبندیان دست به اجرای نمایش‌هایی با ساختار متفاوتی زدند؛ آثاری که برخلاف همتایان سینمایی تنها در لایه‌لای نقدهای مطبوعاتی و خاطرات و تصاویر باقی مانده‌اند و نسل تازه چون ما تنها نامشان از شنیده‌ایم. اما آنچه در بازسازی حقیقی شگفت‌انگیز است این می‌تواند باشد که در سال ۴۷ یعنی زمانی که این نمایش به صحنه رفت، پرویز کیمیای برخلاف رسم آن روزگار آن را فیلم‌برداری و ثبت کرد. اما از بد حادثه این فیلم به طرز مرموزی در همان زمان گم شد و سند واقعی یکی از مهم‌ترین آثار نعلبندیان به‌عنوان یکی از اسرار تئاتر در ابهام ماند و تنها چیزی که از آن اثر باقی ماند، یک نمایش‌نامه منتشرشده و تعدادی عکس و البته خاطراتی است که از آن در ذهن کسانی که در آن بازی کرده یا آن را دیده‌اند باقی مانده بود و از این به‌بعد این صحنه فیلم ازدها وارد می‌شود با کارگردانی مانی حقیقی در سینما.

تماشاخانه

خداحافظی ایرج راد با خانه تئاتر

● **شرق:** ایرج راد که اخیراً از مدیرعاملی خانه تئاتر استعفا کرده است، گفت: دیگر نمی‌خواهم مدیرعامل خانه تئاتر باشم اما همچنان در هیأت‌مدیره خانه تئاتر هستم. این هنرمند تئاتر که ۱۵ سال گذشته مدیرعامل خانه تئاتر بوده است، در گفت‌وگویی با «ایسنا» ادامه داد: پیش از این هم گفته‌ام که از مدیرعاملی خانه تئاتر استعفا داده‌ام اما همچنان نایب‌رئیس هیأت مدیره هستم و در خانه تئاتر حضور دارم. وی درباره دلایل کناره‌گیری‌اش از مدیرعاملی خانه تئاتر توضیح داد: «۱۵ سال این بار را بر دوش کشیدم و آنچه از دستم برمی‌آمد، انجام دادم؛ حالا همه همچنان در خانه تئاتر هستم اما دیگر نمی‌خواهم به صورت تمام‌وقت حضور داشته باشم و این مسئولیت را به دوستان دیگر سپرده‌ام». راد در پاسخ به این پرسش که هیأت‌مدیره به لحاظ قانونی چقدر زمان دارد تا شخص دیگری را جایگزین او کند، گفت: «محدودیت قانونی وجود ندارد و تا زمانی که نفر بعدی تعیین نشود، خود من کارها را انجام می‌دهم».